

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

חיי שרה" לכאורה מיותרים וצריכים לימוד, אלא (אל תיקרי שני אל שני) שבכל השינויים הרבים מאד המתחדשים במשך החיים שבהם יש נסיונות לא קלים, בכלם עמדה בגבורה, והתחזקה לעשות רצון ה', וע"כ הצליחה הצלחה נצחית וזכתה להיות הראשונה שבאמהות הקדושות עם כל הגלום וכרוך בכך. וממנה נקח ונלמד לעבוד את אלקינו. בעזו ונחרצות ודביקות במטרה דהיינו התגברות היצר ועשיית רצון ה' בכל עת ובכל מצב, ובכל מקום, כי בנפשינו הדבר. כי יש דברים שאם אדם מצליח - מה טוב, ואם לא מצליח - לא קרה דבר, אבל בהנ"ל, אם מצליח - מה טוב שזכה לו ולדורותיו בעוה"ז ובעוה"ב, אבל חלילה אם לא מצליח - אוי לו ולדורותיו. ובידינו הדבר ובעזרת ה' נעשה ונצליח.

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר חיי שרה לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויהיו חיי שרה, מאה שנה, ועשרים שנה, ושבע שנים, שני חיי שרה" (בראשית כג, א).

ידוע שהחיים הם לא פשוטים, והם מאד מורכבים, וכל הזמן ישנם שינויים רבים, בבריאות ובפרנסה, ובמצבי רוח, ונפש, וביחסים בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, ובין אדם לבניו ובנותיו, וכן בכל אחד מבניו ובנותיו יש שינויים רבים, בילדותם ובנעורותם ובהתבגרותם וכו', ויש לשים לב לכל שינוי, כי הדברים נוגעים למעשה, וצריך להיות מעודכן בזמן אמת ועירני לדעת איך לפעול באותו רגע, וכמו שהנוסע בכביש, בין בכביש עירוני בין בכביש בינעירוני, שמתרחשים בו כל הזמן שינויים רבים, ורבים מהם נוגעים לפיקוח נפש ממש, הן לחייו, הן לחיי זולתו, ואוי ואבוי אם לא שם לב לכך, רחמנא ליצלן ולישזבן, כך בחיי יום יום צריכים להיות מאד עירנים, לכל השינויים הרבים הקשורים אליו באופן ישיר או בעקיפין, ובפרט יש לשים לב לשינויים במצבי רוח (הנגרמים ע"י כל מיני סיבות) שהם נסיונות מן השמים, אבל אם האדם לא עירני היצר הרע יכול להפוך שניה של מוחין דקטנות ולחץ, למחשבות והחלטות נמהרות מסוכנות ביותר, עד שח"ו יוכל להרוס כל עתידו הגשמי ואף הרוחני, וע"כ צריך להיות מתורגל היטב לא ליפול למלכודת הסטרא אחרא. ולא להמשיך אחרי עצבות או לחלופין אחרי שמחת הבלים מהבלי העולם הזה ודמיונותיו, ואחרי כל מיני

מדרש

עז וְהָדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֶחָדָן (משלי לא, כה), עזו וְהָדָר לְבוּשָׁה שֶׁל תוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֶחָדָן, אֵימָתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת, מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבוֹא, מִמֵּי אֶתֶּה לְמַד מֵאַבְרָהָם, עַל יְדֵי שְׂכָתוֹב בּוֹ (בראשית יח, ט): וְשָׁמְרוּ דְרָגָה ה' לְעִשׂוֹת צְדָקָה, זְכָה לְזַקְנָה, וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמָיו. (משלי ג, טז): אֲרָךְ יָמִים בְּיָמֶיךָ בְּשִׂמְאוֹלָה עֲשֵׂר וְכָבוֹד. אֲרָךְ יָמִים בְּיָמֶיךָ, לְעֵתִיד לְבוֹא, בְּשִׂמְאוֹלָה עֲשֵׂר וְכָבוֹד, בְּעוֹלָם הַיָּהּ, אֲפֹלוּ שֶׁהוּא בָּא לְהַשְׁמָאִיל לְאַדָּם עֲשֵׂר וְכָבוֹד, מִמֵּי אֶתֶּה לְמַד מֵאַבְרָהָם, עַל יְדֵי שְׂכָתוֹב בּוֹ (בראשית יח, ט): וְשָׁמְרוּ דְרָגָה ה' לְעִשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, זְכָה לְזַקְנָה, וְאַבְרָהָם זָקֵן. (בראשית רבה נב, ב)

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: **כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי** (סנהדרין לו). [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעייין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.

כי כל אחד ואחד מישראל הוא בחי שורש הבריאה, שבשבילו לבד מחמת גדול קדושת שורשו ומחמת ההתפארות שצפה השי"ת שיקבל ממנו הי' כדאי לברוא כל העולם וכמ"ש חז"ל (מ"ד בחוקתי, לו, ד) שמים וארץ לא נבראו אלא בזכות ישראל דכתיב בראשית ברא אלקים ואין בראשית אלא ישראל וכו' וכל אחד ואחד מישראל מכלל ה"נל, כי גודל האהבה שהשי"ת אוהב את כאו"א הוא עד אין קץ ועד אין סוף, כי כאו"א הוא בבחי' בן יחיד אצלו שזה בחי' משחז"ל (סנהדרין לו). לפיכך נברא אדם יחידי, ועל כן כאו"א חייב לומר בשבילי נברא העולם שזה בחינת אהבת האב לבו היחיד וכנ"ל.

(מתוך הספר "יש מאין")

בישין אופנים של קלות ראש. כללא דמילתא, צריך האדם להיות עירני היטב על משמרתו, ולא להרדם בשמירה, כי אזי מסכן את עצמו ומסכן התלויים בו, וכמה משפחות שלימות, כשרים ויראים הלכו לאיבוד ע"י האינטרנט הארוך, והכל התחיל בסקרנות בעלמא, ובתועלת כל שהיא, ועייזי הבעל או האשה, נלכדו ברשת הסטרא אחרא, ונפלו לנוקבא דתהומא רבא, ועייזי הרסו כל המשפחה. וכן כמה נערים ונערות הרסו חייהם וחיי משפחתם ע"י כך. וכן כמה נערים ונערות הלכו לאיבוד ע"י שהתחברו לחברים לא מתאימים, וההורים נרדמו בשמירה והשגחה, וכשקלטו, כבר היה מאוחר מדי. והנה כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו (סוכה דף נכ, ב), ועל כן כל אחד יהיה מי שהי' צריך להזהר מתחבולות הרבות של היצר הרע, ואדרבא זוהי גודל מעלת הצדיקים אשר על אף ריבוי וגודל הנסיונות, אשר הם רבים משל אדם סתם, וכנ"ל מחז"ל, עם כל זה נזהרו בדרכיהם ופעלו כמתבקש על פי רצון ה' והגיבו בזמן אמת לכל אירוע כנדרש והצליחו ועשו פרי. וזה בחי' "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה וגו' שני חיי שרה". והמילים "שני

שְׁנַחֲשֵׁף אור הצדיק

שְׁנַחֲשֵׁף אֶצְלוֹ הִירָאָה וְהִאֲהָבָה - זֶה מִחֲמַת שְׁנַחֲשֵׁף אֶצְלוֹ אור הצדיק, שְׁמַמְנוּ מִקְבְּלֵי יִרְאֵה וְאֲהָבָה בְּנִי לִפִּי לְפַעֲמִים יֵשׁ שְׁנַחֲשֵׁף אֶצְלוֹ אֶחָד אור הצדיק, וְאִינוּ זֹכֵה לְהִבִּין וְלִרְאוֹת אורו הַגָּדוֹל; וְאֵף שֶׁהוּא אֶצְלוֹ הַצְּדִיק, אִינוּ יָכוֹל לִטַעַם וְלִהְבִּין וְלִרְאוֹת אורו הַגָּדוֹל שֶׁל הַצְּדִיק, שְׁעַל-יָדוֹ יִכָּל לְבוֹא לְתַכְלִית הַטּוֹב וְכִמוּ שְׁמַצִּינוּ גְבִי עֶרְוֹן, שְׁמִקוֹם מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה, שֶׁהוּא שַׁעַר גֶּן-עֶדֶן, שְׁרָרָךְ שֶׁם עוֹלִין כָּל הַנְּשׁוּמוֹת, וְאוֹרוֹ גָּדוֹל מְאֹד, אֵף-עַל-פִּי-כֵן אֶצְלוֹ הִיָּה מִקוֹם חֶשֶׁךְ וְאֶפְסָלָה, וְעַל כֵּן מִכְרוּ בְּשִׁמְחָה רַבָּה לְאֲבָרָהֶם, כְּמוֹבָא (וְהָרַח-חֵי-שְׁרָה ק"ח) וְכִמוּ כֵן בְּשְׁנַחֲשֵׁף אור הצדיק, שֶׁהוּא מֵאִיר בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, מִכָּל שְׁכָן בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֶצְלוֹ אִינוּ מֵאִיר כָּלֵל, אֲדַרְבָּא הוּא חֶשֶׁךְ אֶצְלוֹ-וְהָהּ מִחֲמַת עֵבֶרֶת הַמַּעֲשִׂים וְכִסְיֹלוֹת הַשֶּׁכָּל, שְׁעַל-יָדֵי מַעֲשִׂים רָעִים נִתְחַשֵּׁף שְׁכָלוֹ בְּכִסְיֹלוֹת, דְּהִינוּ דַּעוֹת נַפְסוֹת וְחֻקְמוֹת נְכַרְיוֹת, כְּמוּ שְׁתּוֹב (רַמְבַּם ד:): "חֻקְמִים הֵמָּה לְהַרְע, וְלִהְיֵיטִיב לֹא יִדְעוּ, כִּי עַל-יָדֵי מַעֲשִׂיהֶם הַרְעִים אֵינִים יְכוֹלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ כָּלֵל בְּשֶׁכָּלֵם לְהֵיטִיב, כִּי אִם לְהַרְע, וְעַל-יָדֵי כִסְיֹלוֹת הַשֶּׁכָּל, עַל-יָדֵי-וְהָ אִינוּ יְכוֹל לִרְאוֹת וְלִהְבִּין אור הצדיק. (לִקוּטֵי מוה"רן קמ"א תורה ז')

עוֹרְנֵי הַתְּעוֹרָר בְּהַתְּעוֹרָרוֹת גָּדוֹל וְלִשׁוֹב אֲלֵיךָ בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ, בְּזִרְיוֹת גָּדוֹל, וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהִיָּה עִמָּדִי תְּמִיד, וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִפְּנֵם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְאֲנֹכָה שִׁתְיָה אֲכִילָתִי תְּמִיד בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, וְתִהְיֶה אֲכִילָתִי וְשִׁתְיָתִי תְּמִיד מֵאֲכָל שְׁנַחֲבָרָה לְמֵאֲכָל אֲדָם וְתִגַּן עֲבָדִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׁלֹא יָבֵא לְתוֹךְ פִּי שׁוּם מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שְׁלֹא נִתְבָּרַר עֲדִין לְמֵאֲכָל אֲדָם, אֲשֶׁר יְכוֹלִין לְאֲבֹד חַס וְשְׁלוֹם אֶת הַפְּנִים דְּקִדְשָׁה עַל-יָדֵי מֵאֲכָלִים הַלָּלוּ, וְלִפְל לְתוֹךְ שְׁנֵה חַס וְשְׁלוֹם רַק אֲנֹכָה לְאֲכָל בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה מֵאֲכָלִים שְׁנַחֲבָרָה, מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם בְּקִדְשַׁת לְחֵם הַפְּנִים, שְׁאֲנֹכָה עַל יָדֵם לְלֵב טוֹב לְלֵב שְׂמֵחַ, וְלִפְנֵים דְּקִדְשָׁה וְתַצִּילֵנִי מִמֵּאֲכָלִים הַמְבִיאִין רַע אֶל הַלֵּב: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מֵרַע הַלֵּב, הַצִּילֵנִי מֵעַקְמִימוֹת שְׁבֵלָב וְכִנֵּי לְטוֹב לְלֵב בְּאֲמַת, עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם, וְצוּהּ בְּחֻסְדִּיךָ הַרְבִּים לְהַשִּׁיב וְלִהְיֹזֵר לִי מִהֲרָה כָּל הָאֲבֹדוֹת שְׁאֲבָדְתִי עַד הַנָּה וְתִמְשִׁיךְ עָלַי פְּנִים דְּקִדְשָׁה הַנְּמַשְׁכִּין מִשְׁנִים קְדוּמוֹנוֹת, מִהֲדַרְת פְּנִים, אֲשֶׁר שֶׁם מְשַׁרְשִׁים כָּל הַשְּׁבָעִים פְּנִים שֶׁל תוֹרָה "כְּחֻסְדִּיךָ חֵינִי, וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ, חֲנוּן וְרַחוּם. (לִקוּטֵי תַפִּילוֹת ח"א ס' תש"מ)

לְעִילוֹי נִשְׁמַת
שְׁלֵמָה בֶּן אַבְרָהָם חַיִּין ז"ל
י"ז מִנְחָם אָב

יָרִיב בֶּן מַנְיָה
חֹרֵה בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה

תיקון הכללי

שִׂמַח מִצְרִים בְּצַאֲתָם, כִּי נִפְל פַּחַד־ם עֲלֵיהֶם (תהלים קה, לח).
יָדוּעַ הַבִּיאֹר בְּמִגִּילַת אֶסְתֵּר (ח, ז) וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים, כִּי נִפְל פַּחַד הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם, כְּלוֹמֵר א אִידִישֵׁן פַּחַד, דְּהִיִּינוּ שְׁטַעְמוּ יִרְאַת שְׁמִים שֶׁל יְהוּדִי. וְהִכִּי נִמִּי נִיתָן לְהַסְבִּיר שְׁשִׁמְחוּ בְּשִׂמְחַת יְהוּדִים, כִּי טַעְמוּ וְנִפְל עֲלֵיהֶם א אִידִישֵׁן פַּחַד. (מִתוֹךְ הַסֵּפֶר "שִׁי לְמוֹרָא")

ויהיו חיי שרה

כֵּן הוּא בְּכָלֵל חֵי הָאָדָם, בְּשִׁרְוֹאָה שְׁכָבָר חֲלָפוּ וְעָבְרוּ הַרְבֵּה מִיָּמָיו, מִכָּל שְׁכָן מִי שְׁעָבְרוּ רַב יָמָיו וְהִיוֹם מִתְחִיל לְעַרְב, שְׁזָה גַם כֵּן בְּחִינַת הַצְּמִצּוּם וְהַהֲעֲלָמָה שֶׁהִיא בְּאֲמַת בְּשָׁבִיל הַהֲתַגְלוֹת, כִּי עַתָּה אַחַר הַחֲטָא מֵאֲכִילַת עֵץ הַדַּעַת וְכוּ', הַמִּיתָה הִיא טוֹבָה גְדוֹלָה, כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, כִּי עַל-יָדֵי זֶה דִּיקָא יִחְזוּ וְיִקְוּם בְּתַחֲתֵת הַמַּתִּים בְּתוֹסַפַּת אור חֲדָשׁ וְנִפְלָא כָּל אֶחָד לִפִּי מִדְּרָגָתוֹ. כִּי מֵאַחַר שְׁכָבָר הִיָּה הָאִוֵּר וּמַת נִסְתַּלַּק, וְכּוֹלִין עַתָּה לְחַדְשׁוֹ וְלִתְקִנּוֹ וְלִזְכָּרָה הַכֵּלִי, שְׁיִוִּכַל לְקַבֵּל אור חֲדָשׁ גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, שְׁכָּל זֶה הוּא סוּד הַצְּמִצּוּמִים וּמִיתַת הַמַּלְכִים וְתַקוּנָם שֶׁהִיָּה קָדָם לְבְרִיאָתָהּ. אֵף מֵאַחַר שְׁעָבְשׁוּ תְּלֵוֵי עַקֵּר תַּקוּן כָּל הַעוֹלָמוֹת בְּכָלֵל וּבְפִרְט עַל-יָדֵי הָאָדָם הַבַּעַל בְּחִירָה דִּיקָא כְּנ"ל, עַל-כֵּן צְרִיךְ לִיְהוּר בְּנַפְשׁוֹ תְּמִיד, בְּפִרְט בְּשִׁרְוֹאָה שֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַמְּנַחָה וְיָמֵי חַיָּיו מִתְחִילִין לְעַרְב, כִּי לֹא יִדַע הָאָדָם אֶת עַתּוֹ, אִזּוֹ צְרִיךְ לְהַתְּעוֹרָר מְאֹד וְלִהְתַּחַזֵּק מְאֹד עַל-יָדֵי הַרְשִׁימָה שֶׁל אור חֵי חֵי שְׁיֵשׁ בּוֹ עֲדִין, וְלִזְכָּר הַיֵּטֵב בְּהַשִּׁים יִתְבָּרָךְ וְלִשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה, וְיִשְׁפַּף לְבוֹ פְּמִים לְפָנָי ה' בְּטָרְם יַעֲבֵר יוֹם חַס-וְשְׁלוֹם, בְּכַדִּי שֶׁהִמִּיתָה וְהַהֲעֲלָמָה יִהְיֶה בְּשָׁבִיל תַּכְלִית הַהֲתַגְלוֹת וְהַתְּקוּן כְּנ"ל, שְׁזָה עַקֵּר הַנְּחֻמָּה בְּחִינַת נְחוּם אֲבָלִים.

(אוּצֵר הַיּוֹרָה מִהַדְרָא כְּתוּרָא אוֹת נו)

ר' חיים שרה'ס

שְׁמַעֲתִי בְּעַת שִׁישְׁב אֲדַמּוּר וְצ"ל בְּפִרְסָלָב, יֵשֵׁב פַּעַם אַחַת עִם אֲנָשִׁים, וּבְתוֹכָם הִיָּה גַם רַבִּי חַיִּים שְׁרָה'ס מִבְּרֶסְלָב, וּפְתָאֵם אָמַר רַבּוּנוּ ז"ל: "הָאָדָם הוּא שׁוֹטֵה כָּל-כֶּף, עַד שְׁאֶפְלוּ בְּשִׁתְּמֵלָאָה הַמְּנוֹת הוֹלֵךְ אַחֲרָיִךְ כְּתַפְּיוֹ, הוּא מְחֻזֵּק עֲדִין בְּשִׁטּוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ, וְהָאֲנָשִׁים הַשְׁתוּמְמוֹ מְאֹד עַל הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִדְעוּ עַל מַה הֵם מִרְמְזִין; אֲבָל הָרַב חַיִּים שְׁרָה'ס נִבְהַל מְאֹד מְאֹד, כִּי נִכְנְסוּ הַדְּבוּרִים הַיֵּטֵב בְּלִבּוֹ, וְיָדַע בְּנַפְשׁוֹ כִּי אֲדַמּוּר וְצ"ל מִרְמְזוֹ עָלָיו בְּאֵלוֹ הַדְּבוּרִים, וְיֵשֵׁב אֶצְלוֹ הַשְּׁלַחֵן בְּפַחַד גְּדוֹל. אַחַר-כֵּן הִלְכוּ כָּל הָאֲנָשִׁים לְדַרְכָּם, וְרַבִּי חַיִּים הִנֵּן נִשְׂאָר יוֹשֵׁב אֶצְלוֹ הַשְּׁלַחֵן, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ אֲדַמּוּר וְצ"ל: "מַה אַתָּה יוֹשֵׁב?" וְלֹא יָכַל לְהַשִּׁיבוֹ כִּי יֵשֵׁב בְּמִרְהַ שְׁחוֹרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְנִכְנַס אֲדַמּוּר וְצ"ל לְחַדְרוֹ וְהִלֵּךְ הָרַב חַיִּים אַחֲרָיו וְיָבֵךְ לְפָנָיו מְאֹד, וַיֹּאמֶר לְרַבּוּנוּ ז"ל: "רַבִּי, אֲנִי יוֹדַע בְּיָדֵי אֲשֶׁר פִּנְתַּכֶּם בְּהַדְּבוּרִים הַיִּתְהָ עָלַי, לְכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקְשְׁכֶם לְעוֹרֵר רַחֲמִים עָלַי שְׁאֲשָׂאָר בְּחַיִּים!" וַיֹּאמֶר לוֹ אֲדַמּוּר וְצ"ל: "כֵּן הַדְּבָר שֶׁהִיָּתָה פְּנִיתִי עָלֶיךָ! אֵף אֲנִי צְרִיךְ לְנַסֵּעַ עַל צִיּוֹן קָבֵר זְקֵנֵי הַקְּדוֹשׁ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב וְצ"ל לְמַעַן יִבּוֹי לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר הַיָּלֵד שְׁלֵי [שְׁהִיָּה אִזּוֹ חוֹלָה], לְכֵן תִּסַּע גַּם-כֵּן עִמִּי וְאֲתַפְּלָל גַּם עָלֶיךָ!" וְכֵן עֲשֵׂה, וְנִסַּע רַבִּי חַיִּים הִנֵּן גַּם-כֵּן עִם רַבּוּנוּ ז"ל לְמַעַן יִבּוֹי, וְהִלֵּךְ רַבּוּנוּ ז"ל עַל קָבֵר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב וְצ"ל וְהַתְּמַהֲמָה שֶׁם זְמַן רַב, וְאַחַר-כֵּן אָמַר לְרַבִּי חַיִּים בְּהַזֶּה הַלְשׁוֹן: "עֲבוּרָךְ פְּעַלְתִּי וְשׁוּעָה וְעִבּוּרֵי לֹא", "דִּיר הָאֵב אֵיךְ גִּפּוּיֵלֵט, אִוֵּן מִיר נִיט!" וְאִין אַתָּה לוֹ צְרִיךְ אֶפְלוֹ לְהַתְּפַלֵּל, אֵף כִּינֵן שְׂאֲתָה פֹה, לֵךְ גַּם-כֵּן!" וְהִלֵּךְ אֶל קָבֵר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב וְאָמַר לוֹ כְּמָה שְׁנִים יִהְיֶה עוֹד.

הִיָּה פַּעַם רַבִּי יִצְחָק בֶּן מוֹהֲרַנֵּי ז"ל לְבוֹשׁ בְּאִיזָה בְּגָד שֶׁהִיָּה קְרוּעַ מֵעַט וְחָפֵץ הִיָּה לְלַכֵּת לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל צִיּוֹן רַבּוּנוּ הַקְּדוֹשׁ, וְכִשְׁחִזוֹר מִהַצִּיּוֹן יִתְפָּרְהוּ לְנִכּוֹן, כְּשִׁשְׂאֵל לְזֶה אֶת פִּי אֲבִיו ז"ל אָמַר לוֹ: רַאשׁוֹנָה לֵךְ וְתַפֵּר אֶת הַבְּגָד וְאַחַר כֵּן עֲלֵה לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל צִיּוֹן רַבּוּנוּ הַקְּדוֹשׁ. (שִׁש"ק חֵלֶק הַ מוֹהֲרַנֵּי ז"ל הִיצָה)

לְעִילוֹי נִשְׁמַת
תְּמוֹ בַת אֶסְתֵּר ע"ה
נִלְכַּ'ע ט"ז שְׁבַט
תַּנְצַבָּה.
נָתַן וְצִרְנָה בְּלֹאוֹר ע"ה
ר' רַפָּאֵל בֶּן ר' מִשָּׁה ז"ל

לְהַצִּלָּחַת
ר' אַבְרָהָם בֶּן אֶסְתֵּר וּמִשְׁפַּחְתּוֹ
בְּרוּחַנוֹת וּבְנִשְׁמוֹת

לְתוֹרוֹמוֹת, הַקְּדוּשָׁה/מִסִּירַת שְׁמוֹת לְבַרְכָּה
050 - 4161022
לְקַבְּלַת הַעֲלוֹן הַשְּׁבִיעִי לְמִיָּל עֲרוֹ קֶשֶׁר בְּמִיָּל
netzah.meir@gmail.com

מִכְתָּבִים עַל פְּרִישַׁת הַשְּׁבִיעִי
מֵאֵת הַרַ"ח שְׁמַעוֹן יוֹסֵף הַכֵּהן וַיּוֹנֵפֵלד שְׁלִיט"א

לְרַכִּישַׁת הַסֵּפֶר - 054-84 96548